

ابلق گھوڑے سوار (Dutch)

RUITER MET HET BEVLEKTE PAARD

Vertaald door:
Majlis-e-Tarajim (Dawat-e-Islami)

Sheikh-e-Tarieqat, Ameer-e-Ahlesunnat
oprichter van Dawat-e-Islami Alama Maulana Abu Bilal

MUHAMMAD ILYAS

Attar Qadiri Razavi

أَبَلَقُ گھوڑے سوار

Ablaq Ghoṛay Suwār

RUITER MET DE BEVLEKTE PAARD

Dit boekje was geschreven door Shaykh-e-Tariqat Amīr-e-Aḥl-e-Sunnat, de oprichter van Dawat-e-Islami ‘Allāmah Maulānā Abu Bilal Muhammad Ilyas Attar Qadiri Razavi دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ in het Urdu. De vertaalafdeling, **Translation Department**, heeft dit boekje naar het Nederlands vertaald. Als u fouten ontdekt in de tekst of opbouw, dan kunt u met de intentie van het verkrijgen van Šawāb contact opnemen met de vertaalafdeling via het onderstaand adres of e-mail.

Translation Department (Dawat-e-Islami)

Aalami Madani Markaz, Faizan-e-Madinah, Mahallah Saudagran,
Purani Sabzi Mandi, Bab-ul-Madinah, Karachi, Pakistan

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

Du'ā voor het lezen van het boek

Lees de volgende Du'ā (smeekebede) voor het bestuderen van een religieus boek of Islamitische les. U zult dan onthouden wat u heeft bestudeerd, *إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ*:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Vertaling

Yā Allah *عَزَّوَجَلَّ*! Open de poort van kennis en wijsheid voor ons!
Oh, de meest Eervolle en Voortreffelijke!

(Al-Mustatraf, vol. 1, pp. 40)

Opmerking: Reciteer Vredesgroet *سَلَامٌ عَلَيْكَ* één keer voor en één keer na de Du'ā.

Transliterationie Tabel

ء	A/a	ژ	Ř/ř	ل	L/l
ا	A/a	ز	Z/z	م	M/m
ب	B/b	ژ	X/x	ن	N/n
پ	P/p	س	S/s	و	V/v, W/w
ت	T/t	ش	Sh/sh		
ٹ	Ṭ/ṭ	ص	Ṣ/ṣ	ه / ه / ة	Ĥ/ĥ
ث	Ṣ/ṣ	ض	Ḍ/ḍ	ی	Y/y
ج	J/j	ط	Ṭ/ṭ	ے	Y/y
چ	Ch	ظ	Ẓ/ẓ	َ	A/a
ح	Ḥ/ḥ	ع	‘	ُ	U/u
خ	Kh/kh	غ	Gh/gh	ِ	I/i
د	D/d	ف	F/f	و مدہ	Ū/ū
ڈ	Ḍ/ḍ	ق	Q/q	ی مدہ	Ī/ī
ذ	Ẓ/ẓ	ك	K/k	ا مدہ	Ā/ā
ر	R/r	گ	G/g		

Table of Contents

Ruiter met de Bevelekte Paard	1
Voortreffelijkheid van Vredesgroet ﷺ	1
Ruiter met de Bevelekte Paard	1
4 Gezegdes van de Heilige Profeet ﷺ	2
Moet men Geld Lenen voor de Qurbānī?	3
De rit over de Brug van Sirat	4
Degene die de Qurbānī verricht moet zijn haar en Nagels Niet Knippen	4
Qurbānī door Armen	5
Voor het verrichten van een Mustahab daad zijn zonden NIET TOEGESTAAN	6
Op welke Hoeveelheid Rijkdom wordt Qurbānī Wājib?	7
Qurbānī wordt Wājib indien aan de Voorwaarden wordt voldaan binnen de aangegeven tijd	8
Twaalf Madanī parels over de Qurbānī	9
Details van Gebreken bij Dieren, die niet gebruikt kunnen worden voor Qurbānī	11
Het aantal Aders dat Gesneden moet worden tijdens het Slachten	14
De Methode van Qurbānī	14
Reciteer de onderstaande Du'a voor het slachten	15
De Geit is een dier van het Paradijs	17
Het verzoek om Genade te hebben op Dieren	17

Table of Contents

Onderdrukte Dieren kunnen Kwellingen Toebrengen na de Dood...	18
De onderstaande Ḥadīṣ verifieert dit ook:.....	19
Hoe zit het met het genieten van de scene van Qurbānī?.....	19
Probeer het Qurbānī dier Gerust te stellen.....	20
Slacht Geen Hongerig of Dorstig dier	21
De geit Staarde naar het mes	22
Sleep het Offerdier niet aan zijn been	22
Genade op de Vlieg werd een Middel van Vergiffenis	23
Hoe zit het met het Doden van een Vlieg?	23
Deel voor ‘Aqīqah in Qurbānī.....	24
Belangrijke Regelingen m.b.t de Gezamenlijke Qurbānī.....	24
Twee Ḥilāḥs (alternatieven) voor het uitdelen van het vlees op basis van een schatting	24
De Drie delen van het Vlees van de Qurbānī.....	25
De Regeling betreffende het Qurbānī vlees volgens een Testament.....	26
Zes vragen en Antwoorden.....	26
Hoe zit het met het Kopen van Koeien voor de Gezamenlijke Qurbānī door Donatie geld?.....	26
Geef de Armen de Huiden van de Dieren	27
Blijf niet op Onredelijke wijze Aandringen voor de Huiden.....	28
Maak geen Plannen om Huiden van Sunnī Madāris te Bemachtigen	29
Ga en geef de huid aan de Sunnī Madrasah	29

Hoe zit het met het Verkopen van de Qurbānī huid van een eigen Opgeofferd dier?	30
20 Madanī parels voor Slagers.....	31
22 Oneetbare Gedeeltes van Vlees.....	40
Bloed.....	40
Ruggenmerg.....	41
Pezen.....	42
Lymfeklieren.....	42
Testikles.....	42
Pens.....	43
22 Intentie en Voorzorgsmaatregelen voor hen die de Qurbānī huiden van Offerdieren verzamelen.....	43
Twee Madanī parels.....	43
Belangrijke Shar’ī uitspraak.....	49
Madanī verzoek.....	50

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

Ruiter met de Bevlekte Paard

Shaitan zal zijn best doen om u ervan te weerhouden dit boekje te lezen, door u lu`i te laten voelen. Lees dit boekje toch vanaf het begin tot het einde, omdat u hierin waardevolle informatie over Qurbānī zult vinden. إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

Voortreffelijkheid van Vredesgroet ﷺ

De Geliefde Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: “O mensen! Zonder twijfel, de persoon die snel verlossing zal krijgen van de zware momenten en verantwoordingen op de Dag des Oordeels, zal degene zijn die veelvuldig de Vredesgroet gereciteerd zal hebben op mij in de wereld. (Al-Firdaus bimā Šaur-ul-Khaṭṭāb, vol. 5, p. 277, Ḥadīṣ 8175)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Ruiter met de Bevlekte Paard

Sayyidunā Aḥmad Bin Ishāq رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ heeft gezegd dat zijn broer, ondanks de armoede, de Qurbānī elk jaar uitvoerde met de intentie om Allah tevreden te stellen. Na het heengaan van zijn broer, kreeg hij een droom over de dag des Oordeels. Hierin zal hij dat de mensen uit hun graven opstonden. Toen

zag hij zijn overleden broer die een appaloosa¹ bereed. Hij werd gevolgd door vele andere ruiters. Hij vroeg aan zijn broer يَا أَخِي! مَا فَعَلَ اللَّهُ تَعَالَى بِكَ؟ عَدَّوَجَلَّ jou behandelt? Zijn broer antwoordde, ‘Allah عَدَّوَجَلَّ heeft mij vergeven.’ Sayyidunā Aḥmad Bin Ishāq رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ vroeg, ‘vanwege welke daad?’ Hij antwoordde, ‘Op een dag, gaf ik aan een oude arme dame 1 dirham met de intentie om (zegeningen) te krijgen. Deze daad leidde tot mijn vergiffenis.’ Toen hem gevraagd werd over de paarden, antwoordde hij: “Dit zijn allemaal offers die ik verrichtte tijdens Eid-ul-Adḥā(offerfeest). Het paard waarop ik rijd is mijn allereerste offer. Ik vroeg: “Waar ben je nu van plan heen te gaan?” “Naar het paradijs” antwoordde hij en dit gezegd hebbende, verdween hij. (*Durra-tun-Nāṣihīn*, p. 290)

Moge Allah عَدَّوَجَلَّ hem genadig zijn en omwille van hem ons vergeven zonder dat wij verantwoording moeten afleggen!

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

4 Gezegdes van de Heilige Profeet ﷺ

1. Degene die de Qurbānī van een dier verricht krijgt de beloning van 1 goede daad voor elke haar van het geofferde dier. (*Sunan-ut-Tirmiḏī*, vol. 3, p. 162, Ḥadīṣ 1498)

¹ Een paard met vlekken

2. Degene die omwille Allah **عَزَّوَجَلَّ** de Qurbānī van een dier verricht voor beloning, diens Qurbānī zal een barrière zijn tussen hem en het hellevuur. (*Al-Mu'jam-ul-Kabīr*, vol. 3, p. 84, *Ḥadīṣ 2736*)
3. O Fāṭimah! Blijf dicht bij jouw offerdier, omdat jouw zondes vergeven worden zodra de eerste druppel van zijn bloed valt. (*Sunan-ul-Kubrā lil-Bayḥaqī*, vol. 9, p. 476, *Ḥadīṣ 19161*)
4. Degene die het zich kan veroorloven om de Qurbānī te verrichten, maar dit niet doet, die zou niet in de buurt van onze Eid-Gāḥ moeten komen [d.w.z. een open veld bestemd voor de Eid **gebed**]. (*Sunan Ibn Mājah*, vol. 3, p. 529, *Ḥadīṣ 3123*)

Moet men Geld Lenen voor de Qurbānī?

Lieve islamitische broeders! Het is een zorgwekkende situatie voor hen die hun Wājib(noodzakelijk) Qurbānī(offeren van een dier) niet verrichten ondanks dat ze hiertoe in staat zijn. Is het dan niet een groot verlies dat zij ontnomen worden van een geweldige beloning? Daarbij zijn zij zondaars en verdienen het hellevuur. Het wordt vermeld op pagina 315 van de 3de volume van *Fatawā Amjadiyyah*: *Als de Qurbānī Wājib is op een persoon, maar hij op dat moment niet over het geld beschikt, zelfs dan zou hij de Qurbānī moeten verrichten door het lenen van geld of het verkopen van zijn bezit.*

De rit over de Brug van Sirat

De Geliefde Profeet ﷺ heeft gezegd: “Op de dag van Eid-ul-Adhā (offerfeest), verricht de mens geen andere goede daad die geliefder is bij Allah ﷻ dan het vergieten van het bloed (van het offerdier). Dit offerdier komt met zijn hoorns, haren en hoeven, en het offer wordt geaccepteerd door Allah ﷻ, voordat het bloed van het dier de grond raakt. Dus verricht de Qurbānī met het volledige hart.” (*Sunan-ut-Tirmizī, vol. 3, p. 162, Ḥadīṣ 1498*)

‘Allāmah Shaykh ‘Abdul Ḥaq Muḥaddiṣ Diḥlvī رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft gezegd, ‘de Qurbānī zal in [de goede zijde van] de weegschaal van daden gezet worden, waardoor het gewicht van de weegschaal van goede daden zwaarder zal zijn. (*Ashi’a-tul-Lam’āt, vol. 1, p. 654*)

Sayyidunā ‘Allāmah Mullā ‘Alī Qārī رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft gezegd: ‘Dan zal het offerdier dienen als zijn rijdier. Hierdoor zal de persoon die het offer verrichtte gemakkelijker over de Ṣirāt (brug) kunnen. Daarbij, zal elk deel van het geofferde dier Fidyah [boetedoening, voor de bevrijding van de hel] worden, voor elk deel van het lichaam van de eigenaar.” (*Mirqāt-ul-Mafātīḥ, vol. 3, pp. 574, Taḥt Al-Ḥadīṣ 1470; Mirāt, vol. 2, pp. 375*)

Degene die de Qurbānī verricht moet zijn haar en Nagels Niet Knippen.

Als toelichting op de Ḥadīth welke vermeld: “zij die de Qurbānī

verrichten zouden hun haar een huid niet moeten aanraken gedurende de eerste 10 dagen van Ẓul-Hijjāh” heeft de bekende commentator van de Heilige Quran en Ḥadīth, Ḥakīm-ul-Ummat Muftī Aḥmad Yār Khān رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ het volgende gezegd: de rijken die de intentie hebben de Wājib Qurbānī te verrichten en de armen die de intentie hebben de Nafl Qurbānī te verrichten zouden hun nagels, haar of dode huid niet moeten knippen. Ook zouden ze dit niet door iemand moeten laten doen. Dit is zodat zij een kleine gelijkenis hebben met de Ḥujjāj en de Qurbānī een Fidyāh (voor de bevrijding van hel) zal worden voor elke haar en nagel. De Ḥujjāj(mensen die de hajj verrichten) kunnen namelijk hun haren niet knippen tijdens de Ihrām. (Maar!) Dit gebod is Mustahab en niet Wājib. (D.w.z het is niet verplicht maar aanbevolen en aanbevolen daden ((Mustahabbāt) zouden ook zoveel mogelijk verricht moeten worden. Echter, indien iemand zijn nagels of haar knipt dan is dit niet een zonde, nog heeft het een effect op de Qurbānī, zijn Qurbānī zal geldig zijn.) Hierom, is het beter, maar niet verplicht voor de persoon die de Qurbānī verricht om zijn haren niet te laten knippen. De betekenis ervan is dat het imiteren van de vromen ook vroomheid is.

Qurbānī door Armen

Ḥakīm-ul-Ummat Muftī Aḥmad Yār Khān رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft verder vermeld: “*zelfs degenen die niet in staat zijn de Qurbānī te verrichten zouden hun haren niet moeten knippen gedurende de eerste 10 dagen van Ẓul-Hijjāh*”. In plaats daarvan zouden ze

hun haren moeten (laten) knippen op de dag van Eid, na het verrichten van de Eid **gebed**. Op deze manier zullen zij Śawāb krijgen (Voor het verrichten van de Qurbānī), *إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ*.

(Mirāt-ul-Manājīh, vol. 2, p. 370)

Voor het verrichten van een Mustahab daad zijn zonden NIET TOEGESTAAN

Let op! Het is noodzakelijk om de nagels te knippen, de onderarm en schaam haren te verwijderen binnen 40 dagen. Dit langer dan 40 uitstellen is een zonde. Zodoende, heeft A'la Ḥadrat, Imām-e-Ahl-e-Sunnat, de geleerde van Shari'ah, Maulānā Shāh Imām Aḥmad Razā Khān *رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ* vermeld: 'Het bevel (van het niet knippen van de nagels etcetera, gedurende de eerste 10 dagen van Żul-Ḥijjāh) is alleen Mustahab (gewenst). Dat wil zeggen dat het beter is als het gedaan worden, maar als het niet verricht wordt is het niet erg. Het kan geen daad van ongehoorzaamheid genoemd worden en nog veroorzaakt het een gebrek in de Qurbānī. In feite, als een persoon zijn nagels niet heeft geknipt gedurende 21 dagen, door welke reden dan ook, en de maand Żul-Ḥijjāh is begonnen dan kan hij deze (gewenst) daad niet meer verrichten. Ondanks dat hij de intentie had om Qurbānī te verrichten. Als hij een extra 10 dagen wacht, dan passeren er 41 dagen waarin hij zijn nagels niet heeft geknipt. En het is een zonde om de nagels voor meer dan 40 dagen niet te knippen. Men kan geen zonde begaan om

een Mustahab daad te verrichten. *(Derived from: Fatāwā Razawiyyah, vol. 20, pp. 353-354)*

Op welke Hoeveelheid Rijkdom wordt Qurbānī Wājib?

Qurbānī is Wājib voor elke geestelijk gezonde, volwassen, Moslim, Muqīm (inwoner), mannelijke en vrouwelijk bezitter van Niṣāb. *(‘Ālamgīrī, vol. 5, pp. 292)* Een eigenaar van Niṣāb is degene die 52.5 Tolas¹ van zilver of handelswaar of andere zaken bezit die gelijk staan aan 52.5 Tolas van zilver (exclusief de basis benodigdheden). Daarbij zou hij niet zoveel verschuldigd moeten zijn aan Allah ﷻ of aan de mensen, dat wanneer hij dit aflost hij geen eigenaar van Niṣāb blijft.

Islamitische juristen hebben vermeld dat de basiselementen van het leven, de zaken zijn die men normaliter nodig heeft. Zonder deze kunnen ze zware beproevingen en problemen ondervinden. Zoals een huis om in te wonen, kleren om te dragen, vervoer, islamitische boeken en hulpmiddelen gerelateerd aan iemands beroep. *(Al-Ĥidāyah, vol. 1, pp. 96)*

Indien we de definitie van “basis benodigdheden van het leven” in gedachten houden, komen wij tot de conclusie dat er verschillende zaken zijn in ons huis die niet hierin inbegrepen zijn. Als de waarde van zulke zaken de waarde van 52.2 Totals van zilver bereikt, dan wordt Qurbānī Wājib, Imām-e-Aḥl-e-Sunnat, geleerde van Shari’ah, رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ werd een keer gevraagd:

¹ Één Tola staat gelijk aan 11.664 gram.

Wordt Qurbānī Wājib op een persoon die naast het huis waarin hij woont nog 1 à 2 extra huizen bezit?

Imam Ahmed Raza Khan رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ antwoordde dat de Qurbānī Wājib is indien de waarde van de extra huizen, hetzij alleen of opgeteld bij zijn andere rijkdom minus de basisbenodigdheden van het leven, de waarde van 52.5 Tolas van zilver bereikt. Het maakt hierbij niet uit of hij de huizen verhuurt, deze leegstaan of dat hij het land bezit. De regeling betreffende dit blijft hetzelfde. In feite, stel dat zijn huis zo groot is dat een deel ervan voldoende is voor hem gedurende de zomer- en winterperiode. En het andere gedeelte is in overschot met betrekking tot zijn benodigdheden. Als de waarde hiervan, hetzij alleen of opgeteld bij andere basisbenodigdheden, die meer zijn dan hij nodig heeft, de waarde van Nişāb bereikt dan zal in dit geval de Qurbānī ook Wājib worden. (*Fatāwā Razawīyāh, vol. 20, pp. 361*)

Qurbānī wordt Wājib indien aan de Voorwaarden wordt voldaan binnen de aangegeven tijd

De Qurbānī wordt Wājib als er aan de voorwaarden, inclusief het bezitten van de Nişāb, wordt voldaan binnen de aangegeven dagen voor het verrichten van de Qurbānī. Dus vanaf de Şubḥ-e-Şādiq van de 10^e van Żul-Ĥijjaḥ tot voor de zon ondergaat op de 12^e van Żul-Ĥijjaḥ. De bekende Islamitische geleerde Şadrush-Sharīʿah, **Mufti Muhammad Amjad ‘Ali A’zami** رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

legt dit als volgt uit, in *Bahār-e-Sharīʿat*: “Het is niet verplicht om de Qurbānī alleen op de 10e van Žul-Ĥijjāh te verrichten. Dit kan gedaan worden wanneer men gelegen is, maar binnen de aangegeven tijd. Als niet voldaan wordt aan de voorwaarden die de Qurbānī Wājib maken tijdens de begintijd (d.w.z. Šubḥ-e-Šādiq(dageraad) van 10th Žul-Ĥijjāh), maar hier wel later aan voldaan wordt (d.w.z. voor de zonsondergang van de 12^e van Žul-Ĥijjāh) dan wordt de Qurbānī Wājib. Stel iemand voldoet aan alle voorwaarden voor het verrichten van de Qurbānī bij de begintijd. Hij verricht de Qurbānī echter niet en aan de eindtijd voldoet hij niet meer aan alle voorwaarden. In dit geval zal de Qurbānī niet meer Wājib zijn. (*ʿĀlamgīrī, vol. 5, pp. 293*)

Twaalf Madanī parels over de Qurbānī

1. Het wordt vaak opgemerkt dat er één geit wordt geofferd namens de hele familie. Dit terwijl de Qurbānī Wājib is op een aantal mensen van de familie. Het is verplicht om individuele Qurbānīs te verrichten namens alle familieleden, omdat zij rijkdom bezitten met een waarde van Niṣāb. Anders, zal niet voldaan worden aan de Wājib van het individuele familielid, omdat een geit niet meer dan 1 deel bevat. Het kan alleen geofferd worden namens één specifiek individu.
2. Bij een koe, (Buffalo) en kameel, geldt dat er zeven Qurbānīs (delen) geofferd kunnen worden. (*ʿĀlamgīrī, vol. 5, pp. 304*)

3. Alhoewel het verrichten van de Qurbānī niet Wājib is op een minderjarige, is dit wel doen beter. Het is hierbij niet noodzakelijk om zijn toestemming ervoor te hebben. Indien iemand wenst om de Qurbānī te verrichten voor zijn volwassen kind of vrouw, dan moet hij hiervoor toestemming vragen. Als hij de Qurbānī verricht zonder hun toestemming, dan wordt niet aan hun Wājib voldaan. (*‘Ālamgīrī, vol. 5, pp. 293; Bahār-e-Sharī’at, vol. 3, pp. 428*) Er zijn twee soorten van toestemming: (i) impliciet. Bijvoorbeeld: zijn kind of vrouw vragen hem duidelijk om namens hen Qurbānī te verrichten. (ii) expliciet. Bijvoorbeeld: hij verricht de Qurbānī namens zijn vrouw of kind, welke hiervan op de hoogte zijn en ook tevreden zijn ermee. (*Fatāwā Ahl-e-Sunnat, unpublished*)
4. Het is verplicht om de Qurbānī te verrichten binnen de aangegeven tijdsperiode. Deze daad kan door geen enkele andere daad vervangen worden. Bijvoorbeeld: een geit of het bedrag dat gelijkstaat aan de waarde ervan doneren als Ṣadaqaḥ (liefdadigheid) in plaats van de Qurbānī verrichten is niet voldoende. (*‘Ālamgīrī, vol. 5, pp. 293; Bahār-e-Sharī’at, vol. 3, pp. 335*)
5. **De leeftijd van het offerdier:** de kameel moet 5 jaar oud zijn. De koe moet 2 jaar oud zijn. De geit {inclusief de melkgeit, schaap en de ooi (man of vrouw)} moet 1 jaar oud zijn. Indien het dier jonger is dan de aangegeven leeftijd dan is het toegestaan om het te offeren (als

Qurbānī). Als het dier ouder is dan is de aangegeven leeftijd dan is Qurbānī niet alleen toegestaan, maar heeft het ook een voorkeur. Echter, als een schaap of een zes maanden oude lam zo groot is dat het 1 jaar lijkt (als je van een afstand ernaar kijkt), dan is de Qurbānī toegestaan. (*Durr-e-Mukhtār, vol. 9, pp. 533*) Let op! In principe is de Qurbānī van een zes-maanden oude lam niet toegestaan. Deze Qurbānī is alleen toegestaan als hij zo gezond en lang is dat hij één jaar lijkt, (als je van een afstand ernaar kijkt). Een zes-maanden oude lammetje of eentje die net niet één jaar is, en niet uitziet als 1 jaar (als je van een afstand ernaar kijkt), dan is deze Qurbānī niet toegestaan.

6. Het is noodzakelijk dat het offerdier vrij is van gebreken. Als er een klein gebrek is, zoals een oor dat gescheurd of doorboord is, dan is de Qurbānī Makrūh(ongewenst). Als er een groot gebrek is dan zal de Qurbānī niet geldig zijn.

(*Bahār-e-Sharī'at, vol. 3, pp. 340*)

Details van Gebreken bij Dieren, die niet gebruikt kunnen worden voor Qurbānī

7. Een geestelijk ongezond dier dat niet graast. Een dier dat zo zwak is dat het geen beenmerg heeft; het teken dat een dier dit heeft is dat hij nauwelijks kan staan door zijn dunheid. Een blind of eenogig dier, bij wie het verlies van één oog zichtbaar is. Een ziek dier, wiens ziekte duidelijk is; d.w.z. een dier dat geen voer eet vanwege zijn ziekte. Een

mank dier dat niet op eigen poten naar de slachtplaats kan. Een dier dat geen oren heeft vanaf zijn geboorte of bij wie één oor mist. Een wild dier zoals een wilde stier of wilde geit. Een dier dat beide geslachtsdelen bezit, zowel de vrouwelijke als de mannelijke. Een dier dat vuil eet. Een dier met een poot, welke voor meer dan een derde deel is afgesneden. Of eentje met een afgesneden oor of staart. Een dier dat geen tanden heeft. Een dier met afgesneden oren, of uiers, of eentje met droge uiers. De Qurbānī van dieren met zulke gebreken is niet toegestaan. De droogheid (d.w.z. als de uier geen melk geeft) van één uier bij de geit en twee uiers van de koe of Buffalo is voldoende voor het niet kunnen verrichten van hun Qurbānī. (*Durr-e-Mukhtār, vol. 9, pp. 535-537; Bahār-e-Sharī'at, vol. 3, pp. 340, 341*)

8. De Qurbānī van een dier die vanaf de geboorte geen hoorns heeft is toegestaan. Indien het hoorns heeft, maar deze afgebroken zijn dan zijn hiervoor twee regels. Als de hoorns vanaf de wortels zijn gebroken dan zal de Qurbānī niet geldig zijn. Als alleen het bovenste gedeelte is gebroken, waarbij de wortels intact zijn, dan zal de Qurbānī geldig zijn. (*‘Ālamgīrī, vol. 5, pp. 297*)
9. Als het dier opspringt tijdens het verrichten van de Qurbānī en dit resulteert in een gebrek dan kan dit geen kwaad. Dat wil zeggen dat de Qurbānī geldig zal zijn. Op dezelfde wijze, als een dier een gebrek heeft door dat het opspringt,

daarna wegrent, maar direct gepakt en geslacht wordt dan zal deze Qurbānī ook geldig zijn. (*Baḥār-e-Sharī'at*, vol. 3, pp. 342; *Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muhtār*, vol. 9, pp. 539)

10. Het is beter dat degene die de Qurbānī doet, het dier eigenhandig slacht. Op voorwaarde dat hij bekend is met de slacht methode. Indien hij niet bekend is met de slacht methode, dan moet hij ernaar vragen. Het is beter voor hem om aanwezig te zijn tijdens het slachten. (*Ālamgīrī*, vol. 5, pp. 300)
11. Als er na het slachten van het offerdier een levend baby uit de onderbuik van dit dier komt, dan dient deze ook geslacht te worden. Het vlees hiervan kan opgegeten worden. Indien het dood is, dan dient het begraven te worden omdat het een rottend dier is. (*Baḥār-e-Sharī'at*, vol. 3, pp. 348) (De Qurbānī zal geldig zijn en er is geen afkeer in het eten van het vlees van het offerdier, zelfs al komt hier een dode baby uit.)
12. Als degene die de Qurbānī doet een ander persoon het dier laat slachten en wel zijn hand op het mes neerlegt, zodat zij beiden het dier slachten, dan is in dit geval het reciteren van **بِسْمِ اللّٰهِ** Wājib (noodzakelijk) voor hen beiden. Als een van hen de **بِسْمِ اللّٰهِ** niet reciteert, hetzij opzettelijk of omdat de een ervan uitgaat dat de ander dit doet, dan zal in beide gevallen het dier niet Ḥalāl zijn. (*Durr-e-Mukhtār*, vol. 9, pp. 551)

Het aantal Aders dat Gesneden moet worden tijdens het Slachten

Mufti Muhammad Amjad ‘Ali A’zami رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ heeft vermeld dat er 4 aders zijn die gesneden moeten worden tijdens het slachten.

De luchtpijp: Dit is de pijp in de keel die de lucht naar de longen laat passeren.

De slokdarm: Dit is de pijp door welke het voedsel van de mond richting de maag gaat. De slokdarm heeft aan beide zijden twee andere aders die in het Arabisch وَدَجَيْن [Wadajayn] genoemd worden. Indien drie van deze vier aders opengesneden worden bij het slachten, dan is het dier Ḥalāl. Dit is omdat de regel met betrekking tot het geheel ook van toepassing is op een groot gedeelte ervan. Daarbij, als het grootste gedeelte van elke ader doorgesneden is dan zal het dier nog steeds Ḥalāl zijn. Maar! Als elke ader alleen voor de helft opengesneden is, dan zal het dier niet Ḥalāl zijn. (*Bahār-e-Sharī‘at*, vol. 3, pp. 312, 313)

De Methode van Qurbānī

(Of het nou gaat om een Qurbānī of dat het dier geslacht wordt voor het eten ervan in normale dagen) Het is van de Sunnah dat het gezicht van de persoon die slacht als dat van het offerdier gericht zijn naar de Qiblah. Aangezien de richting van de Qiblah aan de westelijke kant in Indo-Pak is, zou de kop van

het dier richting het zuiden moeten zijn. Zo ligt het dier op zijn linkerzijde en is zijn achterzijde richting het oosten en zijn gezicht richting de Qiblah. De slachter zou zijn rechtervoet op het gedeelte naast de rechterzijde van de nek van de dier moeten plaatsen en zo het dier slachten. Als de kop van het dier of het gezicht van de slachter niet gericht is naar de Qiblah, dan is dit Makrūh.(ongewenst) (*Fatāwā Razawīyyah*, vol. 20, pp. 216, 217)

Reciteer de onderstaande Du'a voor het slachten

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّكْرِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾¹ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾² لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ³

¹ Ik heb mijn gezicht richting Hem gekeerd, Die de hemelen en de aarde heeft geschapen, Ik wijd mij volledig aan Hem, en ik behoort niet tot de polytheïsten. [*Kanz-ul-Īmān (Translation of Quran)*] (Part 7, Sūrah Al-An'ām, verse 79)

² Ongetwijfeld, mijn Ṣalāh (gebed), mijn offers, mijn leven en mijn dood zijn allemaal voor Allah, De heer der Werelden. [*Kanz-ul-Īmān (Translation of Quran)*] (Part 8, Sūrah Al-An'ām, verse 162)

³ Hij heeft geen gelijke, dit is wat ik bevolen ben [te doen], en ik ben een van de moslims.

Plaats uw rechtersvoet aan de rechterzijde van de nek van het dier en ¹ **اللَّهُمَّ لَكَ وَ مِنْكَ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ**, reciterende, slacht het dier met een scherp mes. Als degene die de Qurbānī verricht het dier slacht dan zou hij de onderstaande Du'ā moeten reciteren na het slachten:

**اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ خَلِيلِكَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ وَ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**²

Als de slachter een dier slacht namens een ander persoon dan zou hij de naam van die persoon moeten noemen en het lezen van **مِنْ** in plaats van **مِنِّي**. (Tijdens het slachten zou de slachter zijn voet of knie niet op de buik van het dier moeten plaatsen. Dit omdat hierdoor soms onverteerd voer gemengd met bloed eruit kan komen.)

Madanī verzoekt: zorg ervoor dat tijdens het lezen van de Du'ā uit dit boekje, dit niet beklad wordt met onreine bloedspetters.

¹ O Allah (عَزَّوَجَلَّ)! Voor U alleen en door de zegening van de capaciteit die u geschonken heeft. In de naam van Allah (عَزَّوَجَلَّ), begin ik. Allah (عَزَّوَجَلَّ) is de Grootste.

² O Allah (عَزَّوَجَلَّ), Accepteer het van mij zoals u het accepteerde van Uw Khalīl (vriend) Ibrāhīm en van Uw Geliefde Muhammad (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ). (*Bahār-e-Sharī'at*, vol. 3, pp. 352)

De Geit is een dier van het Paradijs

Respecteer de geit en verwijder stof ervan, omdat het een dier van het paradijs is. (*Al-Firdaus bimā Šaur-ul-Khaṭṭāb, vol. 1, pp. 69, Hadīš 201*)

Het verzoek om Genade te hebben op Dieren

Bepaal de richting van de Qiblah voordat het offerdier op de grond neergelegd wordt. Dit is omdat het verplaatsen of verslepen van het dier, nadat het al op de grond ligt, pijnlijk kan zijn ervoor. Vooral als het op een met stenen bedekte grond is. Snijd niet zo diep, dat het mes de nekwervel van het dier raak. Dit veroorzaakt onnodig pijn bij het dier. Snijd de poten of ontvel het dier niet, tenzij het volledig dood is (en de lichaamsdelen bewegingloos zijn). Raak de opengesneden keel niet aan met het mes of uw hand, tenzij de ziel het lichaam heeft verlaten. Om de dood van de koe te versnellen, snijden bepaalde slagers de nek huid van een kronkelende koe weg, steken in zijn borstkas en snijden de aderen van zijn hart.

Op dezelfde wijze, breken bepaalde mensen de nek van de geit direct na het slachten. Dieren kunnen het lijden niet uitdrukken; zij zouden in geen enkele wijze onderdrukt moeten worden. Indien het mogelijk is, dan is het noodzakelijk dat men, degenen die de dieren onrechtmatig pijn doen, ervan weerhouden dit te doen. Als iemand een dergelijke onderdrukking niet tegenhoudt, terwijl hij hiertoe in staat is dan is hij een zondaar en verdient

hij de hel. Op pagina 259 van *Bahār-e-Sharī'at*, volume 16, wordt vermeld: 'Een dier onderdrukken is erger dan een Żimmī ongelovige onderdrukken (Momenteel zijn alle ongelovigen Ḥarbī) en het onderdrukken van een Żimmī ongelovige is erger dan het onderdrukken van een Moslim. Dit is zo vanwege het feit dat niemand de beschermer is van een dier behalve Allah عَزَّوَجَلَّ; dus wie anders zal dan het onjuist behandelde dier beschermen tegen onderdrukking?' (*Durr-e-Mukhtār, Rad-dul-Muḥtār, vol. 9, p. 662*)

Onderdrukte Dieren kunnen Kwellingen Toebrengen na de Dood

Na het slachten, veroorzaken mensen op onredelijke wijze pijn aan het dier. Welke zijn lijden niet kan uiten. Dit gebeurt doordat ze het vele malen met de messteken voordat de ziel het lichaam verlaat. Deze mensen zouden angst moeten hebben, zich bedenkende dat dit dier na hun dood hen kan kwellen. Op de pagina's 323 en 324 van de 2de volume van het 1012 pagina's bevattend boek '*Jahannam mayn lay jānāy wālay A'māl, oftewel daden die naar de hel leiden, gepubliceerd door Maktaba-tul-Madīnaḥ*, de uitgeverij van Dawat-e-Islami staat: Als een persoon ten onrechte een viervoeter in elkaar slaat, hem laat verhongeren of uitdrogen of hem extensief laat werken, dan zal hij op de dag des oordeels op een soortgelijke wijze gewroken worden.

De onderstaande Ḥadīṣ verifieert dit ook:

De Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zag een vrouw in de hel, in een staat waarbij zij opgehangen was en door een kat werd gekrabbd op haar gezicht en borst. De kat bestrafte haar, omdat zij het kwelde in de wereld door het gevangen te houden en het te laten verhongeren. Deze regel is van toepassing op alle dieren.
(Az-Zawājir, vol. 2, pp. 174)

Ker lay taubāḥ Rab kī raḥmat ḥay baṛī

Qabr mayn warnāḥ sazā ḥogī kaṛī

*Toon berouw, Allah's genade is immense
Anders wordt de bestraffing in het graf intens*

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
تُوبُوا إِلَى اللهِ اَسْتَغْفِرُ اللهُ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Hoe zit het met het genieten van de scene van Qurbānī?

Het heeft de voorkeur dat het dier door de Qurbānī verrichter zelf geslacht wordt. Zo ook, heeft het de voorkeur dat hij aanwezig is tijdens het slachten met de intentie van het verdienen van beloning. Maar! Een islamitische zuster kan alleen aanwezig zijn als er geen gevaar is voor ontsluiting. Als het dier, bijvoorbeeld, bij haar thuis wordt geslacht en geen van

de aanwezigen (inclusief de slachter) is Nā-Maḥram,(met wie nikah is toegestaan) dan is het toegestaan voor haar om te blijven. Alhoewel, als een minderjarige Nā-Maḥram(met wie nikah is toegestaan) aanwezig is, dan kan dit geen kwaad. Wat betreft het omsingelen van het dier tijdens het slachtproces voor plezier, genot en het ontlenen van plezier van zijn geloei en kronkelen, deze daden zijn duidelijk tekenen van achteloosheid. Hetzelfde geldt voor glimlachen, hardop lachen en genieten van de ellende van het hulpeloze dier. Het slachten van het dier of aanwezig zijn als dit iemands eigen dier is moet met de intentie van het handelen volgens de Sunnah zijn. Daarbij, moet men ook de volgende intentie maken: *Zoals ik dit dier offer op het pad van Allah ﷺ, zo ook zal ik mijn leven opofferen, als dat nodig zal zijn.* Ook zou tijdens het slachten van het dier de intentie gemaakt moeten worden van het slachten van de duivelse Nafs en het nalaten van zonden. Men zou genade moeten hebben op het dier tijdens de slachting. Ook zou hij zich moeten afvragen hoe zich zou voelen als hij in de conditie verkeerde waarin het offerdier was. Mensen die juichen en kinderen die klappen. Hoe zou hij dit vinden?

Probeer het Qurbānī dier Gerust te stellen

Sayyidunā Shaddād Bin Aws رَضِيَ اللهُ عَنْهُ levert over dat de Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd, ‘Allah ﷺ heeft mij het bevel gegeven om het goede te doen, dus wanneer je iemand dood, dood dan op een goede manier, en wanneer je

slacht, slacht dan op een goede manier. Maak het mes scherper en stel het offerdier gerust. (*Ṣaḥīḥ Muslim, pp. 1080, Ḥadīṣ 1955*)

Genade hebben op het offerdier is een daad van zegeningen. Een gezegende Ḥadīṣ vermeldt dat een metgezel eens tegen de Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei dat hij genade voelt bij het slachten van een geit. De Profeet van Raḥmah صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ antwoordde, ‘Indien u genadig bent voor hem, dan zal Allah عَزَّوَجَلَّ genade hebben op u.’ (*Musnad Imām Aḥmad, vol. 5, pp. 304, Ḥadīṣ 15592*)

Slacht Geen Hongerig of Dorstig dier

Mufti Muhammad Amjad ‘Ali A’zami رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft vermeld: Geef voer en water aan het dier voor het slachten ervan. Slacht het dier niet als het hongerig en dorstig is. Slacht het dier niet voor een ander dier en maak het mes vooraf al scherp. Het is niet de bedoeling dat het mes scherper gemaakt wordt als het dier op de grond ligt. (*Baḥār-e-Sharī’at, vol. 3, pp. 352*)

Hier volgt een merkwaardig verhaal. Sayyidunā Abū Ja’far رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft verteld dat hij een geit op de grond neerlegde om hem te slachten. Ondertussen arriveerde een beroemde heilige genaamd, Sayyidunā Ayyūb Sakhtiyānī قُدَّسَ سِرُّهُ التُّورَانِي. Ik plaatste het mes op de grond en ging een gesprek aan met hem. Gedurende het gesprek, groef de geit met behulp van zijn hoeven een kuil en schopte het mes daarin. Hierna vulde hij de kuil op. Sayyidunā Ayyūb Sakhtiyānī قُدَّسَ سِرُّهُ التُّورَانِي zei toen:

‘Kijk! Wat de geit heeft gedaan!’ Dit gezien hebbende, maakte ik een vastberaden intentie om nooit meer eigenhandig een dier te slachten.’ (*Hayāt-ul-Haywān, vol. 2, pp. 61*)

Lieve islamitische broeders! Dit verhaal impliceert niet dat het slachten van een dier fout is. Dit verhaal reflecteert juist de innerlijke staat (Ghalba-e-Hāl) van de heiligen. Al met al, de regel is dat het eigenhandig slachten van een dier Sunnah is.

De geit Staarde naar het mes

De Geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ passeerde eens langs een persoon die zijn mes scherper maakte. Zijn voet rustte op de nek van een geit, die hem aanstaarde. Hij صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ zei tegen de persoon. ‘Had je dat niet eerder kunnen doen? Wil je het meerdere malen doden? Waarom maakte je het mes niet scherper voordat je hem liet liggen op de grond?’ (*Al-Mustadrak lil-Ḥākim, vol. 5, pp. 327, Hadīṣ 7637; Sunan-ul-Kubrā lil-Bayhaqī, vol. 9, pp. 471, Hadīṣ 9141*)

Sleep het Offerdier niet aan zijn been

Amīr-ul-Mu`minīn, Sayyidunā Fārūq A`ẓam رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zag eens een persoon die een geit aan zijn poot meesleepte om deze te slachten. Hij رَضِيَ اللهُ عَنْهُ zei: ‘Moge jij geruïneerd worden, dood het op een goede manier.’ (*Muṣannaḥ ‘Abdur Razzāq, vol. 4, p. 376, Hadīṣ 8636*)

Genade op de Vlieg werd een Middel van Vergiffenis

Iemand zag Hujjat-ul-Islam Sayyidunā Imām Muhammad Bin Muhammad Bin Muhammad Ghazālī عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي in een droom en vroeg: مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ؟ ‘Hoe heeft Allah عَزَّوَجَلَّ u behandeld?’ Hij عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي antwoordde: ‘Allah عَزَّوَجَلَّ heeft mij vergeven.’ Hij عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي vroeg, ‘Wat was de reden voor vergiffenis?’ Hij عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي antwoordde, ‘eens landde een vlieg op mijn pen om van de inkt te drinken. Ik stopte met schrijven tot het klaar was en wegyloog.’ (*Latā'if-ul-Minan wal-Akhlāq lish-Sha' rānī, pp. 305*)

Hoe zit het met het Doden van een Vlieg?

Indien de vlieg irritatie opwekt dan is het toegestaan deze te doden. Als er echter een noodzaak ontstaat om een vlieg of een ander dier te doden, om ervan te profiteren of schade te vermijden, dan zou het in een minst pijnloze manier gedood moeten worden. De volgende zaken zouden vermeden moeten worden: de vlieg herhaaldelijk en onnodig vertrappelen. Deze herhaaldelijk neerslaan, als deze gewond op de vloer ligt, terwijl het in één slag gedood kon worden. De vlieg in stukken scheuren. Kinderen vertrappelen vaak mieren vanwege hun onvolwassenheid. Dit zou voorkomen moeten worden. De mier is een zwak dier dat al gewond raakt als je deze knijpt of wegduwt met een hand of bezem. Meestal kan de mier weggeblazen worden als men hiervan af wilt. Dit hangt wel af van de situatie.

Deel voor ‘Aqīqah in Qurbānī

Het is toegestaan om een gedeelte voor ‘Aqīqah in de Qurbānī van een koe of kameel toe te voegen. (*Rad-dul-Muhtār, vol. 9, pp. 540*)

Belangrijke Regelingen m.b.t de Gezamenlijke Qurbānī

Als een Qurbānī wordt uitgevoerd waarbij verschillende personen een gedeelte financieren van een koe, dan is het belangrijk om het vlees tussen deze personen te verdelen door dit te wegen. Het uitdelen van vlees door een schatting is niet toegestaan. Indien u dit wel doet dan bent u een zondaar. Het is ook niet voldoende dat de financierende partners elkaar hiervoor vergeven. (*Uit: Bahār-e-Sharī‘at, vol. 3, p. 335*)

Let op, als de participerende partijen bij elkaar wonen en daardoor het vlees gezamenlijk zullen weggeven of opeten, dan hoeft het vlees niet gewogen te worden. Dit geldt ook in de situatie waarbij zij hun deel niet willen houden.

Twee Hīlahs (alternatieven) voor het uitdelen van het vlees op basis van een schatting

Als de participerende partijen het vlees willen zonder dit te moeten wegen, dan zijn hier twee Hīlahs (alternatieven) voor.

1. Geef na de slachting, het volledige vlees als geschenk aan een volwassen Moslim, die geen deelheeft in de Qurbānī.

Deze Moslim kan dan het vlees uitdelen op basis van een schatting.

2. De tweede manier is eenvoudiger dan de eerste. Bepaalde Islamitische geleerden zeggen: ‘Als een ander orgaan (zoals het hart, lever of brein) wordt gemengd in het vlees tijdens de distributie, dan kan het uitgedeeld worden op basis van een schatting. (*Durr-e-Mukhtār, vol. 9, pp. 527*)

Als verschillende organen gemixt zijn met het vlees dan is het niet nodig om een klein beetje van elk orgaan uit te delen. Het geven van een orgaan is hierbij voldoende. Als bijvoorbeeld de milt, lever, en poten in het vlees gemengd zijn krijgt een deelnemer alleen de milt samen met het vlees. De andere kan de lever met wat vlees gegeven worden. En de laatste kan de poten met het vlees gegeven worden. Het maakt niet uit of er van de organen een klein deel wordt gegeven, maakt dit niet uit.

De Drie delen van het Vlees van de Qurbānī

Degene die de Qurbānī verricht kan het vlees ervan zelf eten en het ook aan de rijken of armen uitdelen. In feite is het Mustahab voor hem om een stukje van het vlees te eten. Het is beter om het vlees in drieën te verdelen. Een gedeelte voor de armen, eentje voor zijn familieleden en vrienden en een gedeelte voor zijn eigen gezin. (*‘Ālamgīrī, vol. 5, pp. 300*) Als hij al het vlees houdt dan is dit geen zonde. A’lā Ḥaḍrat Imām

Aḥmad Razā Khān رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft gezegd: Het verdelen van het Qurbānī vlees in drie delen is Mustāḥab, niet noodzakelijk. Als de offeraar het wil, dank kan hij het volledige vlees zelf gebruiken, of dit allemaal aan zijn familie en vrienden geven of het geheel verdelen onder de armen. (*Fatāwā Razawīyyah, vol. 20, pp. 253*)

De Regeling betreffende het Qurbānī vlees volgens een Testament

Het vlees van een Qurbānī die uitgevoerd wordt in opdracht van een testament van een overledene dient volledig weggegeven te worden aan de Fuqarā en Masākīn. Dit is Wājib. De offeraar kan het niet opeten of aan de rijken geven. (*Uit: Bahār-e-Sharī'at, vol. 3, pp. 345*)

Zes vragen en Antwoorden

Lieve islamitische broeders! Hieronder vindt u zes vragen en antwoorden uit het boek 'Vragen en antwoorden over donaties' gepubliceerd door Maktaba-tul-Madīnah, het publicatie departement van Dawat-e-Islami. De hieronder weergegeven informatie is zeer bruikbaar, niet alleen voor elk instituut, maar ook voor elke Moslim.

Hoe zit het met het Kopen van Koeien voor de Gezamenlijke Qurbānī door Donatie geld?

Vraag 1: Is het toegestaan om koeien te kopen met het donatie

geld van een religieus instituut of goede doelen organisatie en deze dan te verkopen voor gezamenlijke Qurbānī?

Antwoord: Het is niet toegestaan om donatiegeld te gebruiken om zaken te doen. Hiervoor is het belangrijk om de toestemming van de donor te krijgen. (De donatie van alleen degene die hiervoor toestemming heeft gegeven mag gebruikt worden om zaken te doen. Het is niet toegestaan om gedoneerd geld uit te lenen zonder de toestemming van de donor.)

Geef de Armen de Huiden van de Dieren

Vraag 2: een persoon geeft elk jaar de huiden van zijn Qurbānī dieren aan de armen. Hoe zit het met het ontnemen van de huiden die naar de armen gaan? Als men door individuele inspanning de huiden van hem ontvangt om deze vervolgens aan een Madrasah of andere religieuze activiteiten te geven?

Antwoord: als er een arm persoon is, die absoluut afhankelijk is van de huiden of van Zakāh of Fitrah, dan is het niet toegestaan om de donatie van iemand te nemen en deze aan een instituut te geven. Als de armen echter niet afhankelijk zijn van de huiden, dan kan de eigenaar ervan het gebruiken voor andere doeleinden. Hij kan het bijvoorbeeld aan een religieuze Madrasah geven.

A'lā Ḥaḍrat Imām-e-Aḥl-e-Sunnat Maulānā Shāh Imām Aḥmad Razā Khān رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft vermeld: Als sommige offeraars de Qurbānī huiden weg willen geven aan de behoeftige, weeskinderen,

weduwen, die volledig afhankelijk zijn van deze huiden, en een woordvoerder of beheerder van een Madrasaḥ de huiden meeneemt voor de Madrasaḥ dan wordt dit beschouwd als onderdrukking door hem. وَاللَّهُ تَعَالَىٰ أَعْلَمُ (Derived from: *Fatāwā Razawiyyah*, vol. 20, pp. 501)

Blijf niet op Onredelijke wijze Aandringen voor de Huiden

Vraag 3: Stel en persoon heeft al beloofd om de huid te doneren aan een arme Moslim of een Madrasaḥ van de Aḥl-e-Sunnat. Hoe zit het dan met het eisen aan of overtuigen van zo een persoon om de huid aan het eigen instituut zoals Dawat-e-Islami te doneren?

Antwoord: Dit zou vermeden moeten worden. Dit kan naast het veroorzaken van vijandigheid en haat tussen moslims, ook leiden naar zondes zoals: Fitnaḥ (verdeeldheid), roddelen, leugens, achterdocht, beschuldigingen en anderen kwetsen.

Maulānā Shāḥ Imām Aḥmad Razā Khān رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ heeft vermeld op pagina 253 van de 21st volume van *Fatāwā Razawiyyah*: Het veroorzaken van onenigheden en verdeeldheid tussen Moslims zonder enige Shar'ī reden is onderwerping aan satan (d.w.z. zij die dit doen zijn in dit geval de marionetten van satan). In een gezegende Ḥadiṣ wordt vermeld: verdeeldheid slaapt, en degene die het laat ontwaken

Ruiter met de Bevelekte Paard

is vervloekt door Allah **عَذَّوَجَلَّ**. (*Al-Jāmi'-uṣ-Ṣaghīr lis-Suyūṭī, pp. 370, Hadīṣ 5975*)

Maak geen Plannen om Huiden van Sunnī Madāris te Bemachtigen

Vraag 4: Stel iemand geeft de Qurbānī huiden van de geofferde dieren aan een Sunnī instituut. Hoe zit het dan ermee als deze persoon overgehaald wordt de huiden aan iemands eigen instituut, zoals Dawat-e-Islami te geven?

Antwoord: Als een persoon de huid aan een instituut geeft waar het volgens de Shari'ah wordt gebruikt dan is het niet netjes om de huid voor het eigen instituut te nemen. Hiermee wordt de huid van dat instituut ontnomen en dit kan spanning veroorzaken tussen de twee instituten. Daarbij kan het droevigheid veroorzaken bij de leden van het ontnomen instituut. Elke daad die onenigheid of verdeeldheid veroorzaakt tussen Moslims zou vermeden moeten worden. Het is zeer belangrijk om Moslims te beschermen tegen haat en ellende. De Geliefde en Gezegende Profeet **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** heeft gezegd: **بَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا**, d.w.z. verspreid het goede nieuws en spoor niet aan tot haat. (*Ṣaḥīḥ Bukhārī, vol. 1, pp. 42, Hadīṣ 69*)

Ga en geef de huid aan de Sunnī Madrasah

Vraag 5: Stel dat we de Qurbānī huid op halen bij iemand thuis. Hij geeft ons een huid en bewaart eentje voor een andere Sunnī

Dār-ul-‘Ulūm. Ook vraag hij ons om over anderhalf uur terug te bellen, voor het geval dat de persoon van de Sunnī Dār-ul-‘Ulūm de huid niet komt ophalen. Dan zal hij ons ook de andere huid geven. Wat zouden we in dit geval moeten doen?

Antwoord: Houdt er rekening mee dat het doel van Dawat-e-Islami niet het verzamelen van huiden is, het is eerder een behoefte. Een van de doelen van Dawat-e-Islami is het verwijderen van haat en het creëren van liefde tussen Moslims met de intentie: het verspreiden van goedheid. In een bepaald oogpunt zijn alle Sunnī instituten van Dawat-e-Islami en Dawat-e-Islami is ook een Sunnaḥ-geïnspireerde beweging van alle Sunnī instituten. Als het mogelijk is maak dan goede intenties en breng de huid naar dat Sunnī Dār-ul-‘Ulūm. Op die manier zal u ook het privilege hebben van het tevredenstellen van de Moslims, *إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ*. De Geliefde en Gezegende Profeet *صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ* heeft gezegd: ‘waarlijk, in het hof van Allah *عَزَّوَجَلَّ*, is de meest favoriete daad, na de Farāiḡ, het tevredenstellen van een Moslim.’ (*Al-Mu’jam-ul-Kabīr liṭ-Ṭabarānī, vol. 11, pp. 59, Ḥadiṣ 11079*)

Hoe zit het met het Verkopen van de Qurbānī huid van een eigen Opgeofferd dier?

Vraag 6: Kan een persoon, die de Qurbānī huid van zijn eigen opgeofferd dier heeft verkocht, dat geld aan een moskee geven?

Antwoord: In dit geval zijn er, afhankelijk van de intentie van die persoon, twee verschillende regels. Indien hij de Qurbānī huid van zijn eigen dier verkoopt, zodat hij het geld kan gebruiken voor persoonlijk doeleinden, dan is het niet toegestaan om de huid te verkopen. Dit geld zal Māl-e-Khabīš worden voor hem. Het is dan Wājib op hem om dit geld aan een Shar'ī Faqīr als Ṣadaqaḥ te geven. Hij zou hiervoor ook berouw moeten tonen. Heeft hij echter de huid verkocht met de intentie om het geld te besteden aan een vrome daad zoals een donatie voor de moskee, dan is het toegestaan om de huid te verkopen. Het doneren aan de moskee kan ook geen kwaad.

20 Madanī parels voor Slagers

1. Voor het slachten van dieren zou men eerst een training moeten krijgen van een ervaren slager. Dit is omdat deze baan niet toegestaan is voor een amateur die het vlees of de huid, van andermans dier, kan verpesten, door de gebruikelijke normen niet op te volgen.
2. Zelfs een ervaren slager zou zeker moeten zijn dat er geen vlees achterblijft op de huid vanwege haast of slordigheid. Doordat de gebruikelijke normen niet worden opgevolgd. Zo ook zou hij voorzichtig moeten zijn in het scheiden van het membraan, zodat er geen vet of vlees verspild wordt. Daarbij, zou hij ook de eetbare botten in stukken moeten snijden en aan de offeraar gegeven, in plaats van deze weg te gooien. Zelfs voor een ervaren slager is het

niet toegestaan om tegen de gebruikelijke normen in, het vlees of de huid te verpesten.

3. Op de dagen van Eid-ul-Adhā(offerfeest) worden na het verwijderen van het brein en de tong etc., van grote dieren zoals een koe of kameel, de andere delen van de kop en hoeven weggegooid. Zo ook worden de eetbare gedeeltes van de kop van een geit onnodig weggegooid. Dit zou niet moeten gebeuren. Als u deze delen niet wilt opeten, dan zou u dit op respectvolle wijze aan een arme Moslim moeten geven. Vaak zoeken zij tijdens de dagen van Eid-ul-Adhā(offerfeest) naar vet en vlees. Bovendien moet men onthouden dat de prijs van de huid afneemt, omdat de kop en poten van het dier met de huid en al eraf gesneden worden.
4. Normaliter wordt het vlees van de staart, samen met het vlees van andere delen, gewogen en verkocht. De staart van een offerdier wordt echter na het scheiden weggegooid. Dit resulteert in de verspilling ervan. Wat ook gebeurt is dat de slager de staart met huid en al van grote dieren scheidt en het dan weggooit. Dit is ook verkeerd. De prijs van de huid neemt hierdoor ook af.
5. In landen waar de huid wordt gebruikt, zoals Pakistan en India, is het onnodig maken van een snee in de huid, waardoor de prijs van de huid afneemt niet toegestaan.

Slagers worden verzocht om de huid van andere dieren net zo voorzichtig te verwijderen als zij doen met hen dieren.

6. Zorg ervoor dat er geen vlees achterblijft op de huid van een vetstaart schaap tijdens het verwijderen hiervan.
7. Het vlees en membraan apart leggen en dit meenemen nadat u klaar bent met werken valt onder fraude en diefstal. Daarbij, dient u niet te vragen voor vet. Dit valt onder 'bedelen' en is niet toegestaan zonder Shar'i reden. De Geliefde Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd, 'Degene die bedelt bij de mensen om iets zonder enige noodzaak, is zoals de persoon die vlammen in zijn mond plaatst.' (*Shu'ab-ul-Īmān, vol. 3, pp. 271, Ḥadīṣ 3517*)
8. Tijdens het snijden van het vlees van een offerdier, plaatst de slager stiekem een mooi rond stuk in zijn mand, dit is overduidelijk diefstal. Ernaar vragen zonder de toestemming van de Shari'ah is ook verkeerd. De Heilige Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: 'Degene die mensen vraag om iets, zodat hij zijn rijkdom kan laten toenemen, vraagt om vlammen. Nu is het aan hem of hij veel of weinig vlammen verzamelt.' (*Ṣaḥīḥ Muslim, p. 518, Ḥadīṣ 1041*) Echter als het vlees wordt uitgedeeld aan mensen en de slager er wat van neemt, dan kan dit geen kwaad.
9. Elk deel van het vlees dat normaliter wordt gebruikt zou ook gedurende de Qurbānī dagen moeten worden

gebruikt. Het uitdelen van in stukken gesneden longen en vet etc., samen met het vlees is ook ongepast. Deze onderdelen zouden niet weggegooid moeten worden. Als u deze onderdelen niet wilt opeten, geef ze dan aan een behoeftige moslim of u kunt iemand anders vragen dit te doen. Het is veiliger als u het zelf aan een Moslim geeft. Onthoudt de volgende regel: Het is niet toegestaan om ook maar één portie, van het offervlees, aan een niet-moslim schoonmaker etc. te geven. Laat staan de huid ervan!

10. Als er een touw, neusring, een leren halsband en een bel om de nek van het dier zit, verwijder deze dan door het te openen en niet eraf te snijden met een mes. Dit zorgt ervoor dat deze zaken niet onrein worden. Als het dier wordt geslacht zonder dat deze zaken zijn verwijderd dan kunnen ze bevlekt raken met bloed. De Shar'ī regel is dat het onnodig onrein maken van iets zonder een reden Ḥarām is. Zelfs al zijn deze dingen onrein, gooi ze niet weg. Maak ze schoon en geef ze aan een Moslim. Onthoudt dat het Ḥarām is om 'rijkdom' te verspillen.
11. Indien voor het slachten een met bloed bevlekte hand in de watercontainer wordt gedoopt om hier vervolgens water uit te halen [voor het natmaken van de dierenhuid], dan wordt het water in de hand en ook in de container onrein. Giet dit water niet meer op de nek van het dier. De makkelijkste oplossing hiervoor is om de eigenaar te vragen een glas water te nemen en dit eigenhandig op de

nek van het dier te gieten. Zorg ervoor dat tijdens het gieten van het water geen enkele met bloed bevlekte hand in aanraking komt met water. Ook zou niemand de nek van het dier nat moeten maken door het gebruik van zijn met bloedbevlekte hand. Onthoud dat dit niet alleen specifiek voor de Qurbānī geldt. Neem deze voorzorgsmaatregelen altijd bij het slachten.

12. Het met bloed bevlekte mes en de handen worden niet rein door deze simpelweg in de watercontainer te dopen. Daarentegen, het water in de emmer wordt onrein. Dit water wordt vaak gebruikt bij het ontvellen van het dier. Het wordt ook gebruikt om het opgehoopte bloed in het vlees te wassen. Het bloed in het vlees is rein. Maar alle delen van het vlees die met dit water in aanraking komen worden onrein. Men zou dit niet moeten doen.

13. Voor een slager in loondienst is het noodzakelijk dat hij het vlees van het offerdier in stukken snijdt volgens de gebruikelijke normen in Eid-ul-Adhā (offerfeest). Bepaalde slaggers snijden het vlees haastig in grote stukken zonder het correct snijden van de mergbeenderen, het hoofd en de hoeven, en vertrekken dan snel. Men zou dit niet moeten doen. Het veroorzaakt moeilijkheden voor de offeraars soms gooien zij zelfs het hoofd en de hoeven etc. weg. Sommigen schelden de slaggers zelfs uit en beginnen hierdoor aan zondevolle gesprekken, in plaats van dat ze

kalm blijven. Als de slager echter vooraf [wanneer hij aangenomen wordt] aangeeft dat hij het hoofd en de hoeven niet zal klaarmaken dan is het niet erg om deze onderdelen niet te snijden.

14. Vanwege gierigheid beloven sommige slagers aan veel mensen dat ze hun dieren zullen slachten. Ze snijden alleen de nek van het dier af en haasten zich dan naar de volgende klant. Nadat ze daar de nek hebben afgesneden haasten ze zich terug naar de eerste plek. Dan beginnen ze met het verwijderen van de huid. Zo laten zij mensen wachten, die bezorgd raken vanwege de situatie. Veel mensen lijden onder deze situatie. Ze spreken slecht over de slager en schelden hem zelfs uit, zo openen zij de deuren van hel voor zichzelf. Een slager zou alleen beloftes moeten maken op basis van het aantal dieren, waarvan hij weet dat hij ze op de juiste manier kan slachten. Dit voorkomt dat mensen klachten hebben over hem.
15. Tijdens het snijden van het vlees, zou de slager de Ḥarām onderdelen moeten verwijderen en weggooien. Het is Fard op een vlees consumerend persoon om in staat te zijn de Ḥarām onderdelen van het geslachte dier te identificeren. Zo kan deze persoon voorkomen dat hij/zij deze onderdelen op eet. Zo ook, is het Wājib op hem/haar dat hij/zij de Makrūh Tahrīmi(ongewenst) onderdelen kan identificeren, zodat hij /zij geen Ḥarām zaken consumeert.

(De gedeeltes van het vlees die oneetbaar zijn, worden verderop in dit boekje besproken).

16. Vanwege gierigheid voor geld, slachten vele slagers de dieren op een verkeerde manier tijdens de dagen van Qurbānī. Zo schenden zij de Shari'ah en brengen hun hiernamaals in gevaar. Men zou dit moeten voorkomen en de dieren moeten slachten volgens de Shari'ah. Zelfs als dit betekent dat hij alleen één dier kan slachten. Hij zal de beloning ervan zowel in het wereldse leven als het hiernamaals krijgen, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**. Anders zal hij veel zondes begaan door de dieren haastig te slachten en dit alleen voor het stillen van zijn hebzucht.
17. Na het verwijderen van de huid van een dier maken sommige vlees verkopers een snee in het vlees. Ze pompen d.m.v. een pijp water in het hart. Het resulteert in de toename van het gewicht van het vlees. Het verkopen van zulk vlees is een Harām daad die leidt naar Hel. Bepaalde kippenvlees verkopers bewaren geslachte kippen 15 minuten in water, met een intact hart. Waarbij de vleugels, pens, en organen zijn verwijderd. Dit zorgt ervoor dat het gewicht van het vlees met 150 gram toeneemt. Nadat, de ziel van een redelijk dunne geslachte geit het lichaam heeft verlaten vullen vleesverkopers lucht in het vlees. Ze blazen dan met de mond op het gewricht van de poot, dat resulteert in een zwelling van het vlees. Als de koper dan thuiskomt met zulk vlees, is de lucht er al uit.

Wat overblijft zijn botten met een klein beetje vlees. Dit is ook fraude. Ook worden tijdens de Qurbānī dagen, de levende geiten die verkocht moeten worden op basis van gewicht, gevoerd met kikkererwtenmeel. Daarnaast worden ze gedwongen water te drinken. Dit resulteert in een gewichtstoename. Deze dieren op een misleidende manier verkopen is ook een zonde. Onthoudt dat er geen voordeel is in Ḥarām inkomen. De geliefde en Gezegende Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: “Degene die een hapje van het Ḥarām heeft gegeten, zijn Ṣalāh zal voor 40 dagen niet geldig zijn, en zijn Du’ā zal voor 40 dagen niet geaccepteerd blijven. (*Al-Firdaus bimā Ṣaur-ul-Khaṭṭāb, vol. 3, pp. 591, Ḥadīṣ 5853*)

Ook wordt overgeleverd dat wanneer een Ḥarām stukje, de maag van een persoon bereikt, elke engel van de aarde en de hemel hem blijft vervloeken. Net zolang dat stukje in zijn maag is. Als hij in die staat overlijdt, dan is Hell zijn eindbestemming. (*Mukāshafa-tul-Qulūb, pp. 10*)

18. Uiteraard zal een dier op juiste wijze slachten meer tijd in beslag nemen. Indien u het op deze manier doet dan zal u belachelijk gemaakt kunnen worden door andere slaggers Maar u zou geduld moeten hebben. Wees voorzichtig! Laat satan het niet voor elkaar krijgen om u met hen te verbinden en op deze manier ervoor zorgen dat u zondes begaat.
19. Als een stuk vlees onrein wordt doordat dit tijdens het

slachten in aanraking komt met mest of bloed, houdt dit dan apart. Vertel dit tevens aan de eigenaar zodat hij dit apart kan wassen. Een onrein stuk vlees dat in de pan wordt gelegd, met kokend rein vlees, zorgt ervoor dat al het vlees uit de pan onrein wordt. Het wordt Ḥarām om dit op te eten. (Let op! Na het slachten is het bloed dat achterblijft op het gesneden gedeelte van de nek, bloed in het vlees, in de maag of de slagaders schoon. Als het bloed dat uit het dier vloeit tijdens het slachten de nek raakt, dan wordt dit gedeelte onrein.)

20. De slachter en de eigenaar van het dier zouden vooraf onderling het salaris moeten vaststellen. De Shar'ī regeling hierover is dat het Wājib is om het salaris vast te stellen. Hetzij impliciet of expliciet. Een salaris moet betaald worden. In zulke gevallen is het niet voldoende om te zeggen: “kom werken, we zullen het wel zien, we zullen je het salaris geven dat geschikt is, we zullen je blij maken, of we zullen je zakgeld geven etcetera.” Let op! Een salaris uitbetalen of ontvangen zonder dit te hebben vastgesteld is een zonde. Daarbij, is het vragen om een salarisbedrag, dat meer is dan het vastgestelde bedrag, ook niet toegestaan. Stel dat de werkgever vooraf duidelijk maakt dat hij niets zal uitbetalen en de werknemer gaat hiermee akkoord. Naderhand geeft de werkgever vrijwillig toch wat geld. Er is niets mis met zulke betalingen en verdiensten.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

22 Oneetbare Gedeeltes van Vlees

Op pagina's 405 tot 408 van het eerste volume van *Faizān-e-Sunnat* wordt het volgende vermeldt: A'lā Ḥaḍrat Imām Aḥmad Razā Khān رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ heeft gezegd: Alle delen van een Ḥalāl dier zijn Ḥalāl behalve een aantal die of Ḥarām, of niet toegestaan, of Makrūh(ongewenst) zijn. [Dit zijn] (1) het bloed van de aderen (2) gal blaas (3) blaas (4-5) geslachtsdelen van de mannelijke en vrouwelijk dieren (6) testikels (7) klieren (8) ruggengraat (9) pezen vanaf de nek tot de schouders (10) lever bloed (11) milt bloed (12) vleesbloed dat na het slachten uit het vlees komt (13) bloed van het hart (14) gal (d.w.z. een geelachtige vloeistof dat uit de galblaas komt (15) neus vloeistof, vaak gevonden in schapen (16) anus (17) pens (18) ingewanden (19) sperma (20) het sperma dat in bloed is verandert (21) het sperma dat is veranderd in een stuk vlees en (22) het sperma dat is veranderd in een volledig dier, welke dood geboren is of levend geboren is, maar dood is gegaan zonder dat het is geslacht. (*Fatāwā Razawīyyah, vol. 20, pp. 240, 241*)

Ervaren slaggers verwijderen normaliter de stukken die verboden zijn om op te eten. Soms zijn zij echter niet op de hoogte van bepaalde verboden delen of letten zij hier niet op. Hieronder, zal ik een aantal verboden delen opnoemen die normaliter, vanwege kennis gebrek, gekookt worden met het voedsel.

Bloed

Het bloed dat tijdens het slachten eruit druipt wordt 'Dam

Masfūh' genoemd. Dit bloed is onrein en het is Ḥarām om dit te consumeren. Alhoewel, het bloed dat na het slachten achterblijft in bepaalde organen, zoals het gesneden gedeelte van de nek, het binnenste van het hart, milt, lever, kleine aderen in het vlees is rein, maar het is toch verboden om deze op te eten. Hierom, zou men ze grondig moeten wassen voor dat ze aan het eten worden toegevoegd. In het vlees bevinden zich bepaalde zeer kleine bloedaders. Het is zeer moeilijk om deze te herkennen. Na het koken worden ze worden zwart van kleur. Deze aderen komen meestal voor in het brein, de kippenpoot of vleugel. Als u deze zwarte slierten ziet tijdens het eten, verwijder ze dan. Kook niet het hele hart van een kip. Snijd dit eerst verticaal in vier stukken en reinig het bloed dat zich hierbinnen bevindt grondig.

Ruggenmerg

Het ruggenmerg is een witte draad zoals een streng. Het breidt zich uit vanaf de basis van het brein tot aan de lengte van de ruggengraat [wervelkolom]. Ervaren slaggers verdelen de ruggengraat in twee delen, nemen het ruggenmerg eruit, en gooien dit weg. Een deel van het ruggenmerg blijft vaak ongescheiden door luiheid en wordt ook meegekookt. Verwijder dus het ruggenmerg van de nek, ribben en rug tijdens het wassen en voor het koken. Het ruggenmerg wordt ook gevonden in de nek en ruggengraat van kippen en ander

gevogelte. Het verwijderen hiervan is zeer moeilijk voor het koken, doe dit dan ook tijdens het eten.

Pezen

Een pees is een geel vezelachtig koord, op beide zijden van de nek. Ze verbinden de schouderpijlen met de nek. Het is verboden deze te eten. Ze zijn eenvoudig te herkennen in koeien en geiten, maar het is moeilijk ze te vinden in kleine vogels zoals kip. Verwijder deze wanneer je aan het eten bent. Indien je ze niet kan identificeren, vraag dan hulp aan een ervaren persoon.

Lymfeklieren

Rond de nek, keel en ook in vlees kun je deze roodachtige lymfeklieren vinden [ook wel lymfe knoop genoemd]. In het Arabisch worden deze 'Ghaddah' genoemd. Eet deze niet. Verwijder ze voor het koken en als je deze ziet in gekookt voedsel verwijder ze dan ook.

Testikles

Testikles worden 'Khusyah', 'Fauṭah' of 'Baydah' genoemd. Het is Makrūh(ongewenst) Tahrimī om ze te consumeren. De testikles van een mannelijk dier zoals de stier of de geit etc., zijn goed zichtbaar. Bij een haan zitten ze achter de darm. Ze hebben kleine ei-achtige structuren, verwijder deze [tijdens het

schoonmaken van het vlees]. Tragisch genoeg is ‘Kaṭā-Kaṭ’ een veelvoorkomend gerecht dat verkocht wordt in bepaalde restaurants van het subcontinent. Naast het lever en hart bevat het ook geiten en stieren testikels. Het wordt bereid op een groot ijzeren grillpan. Wellicht wordt het ‘Kaṭā-Kaṭ’ genoemd omdat het bereid wordt voor de klant, met het gebruik van bepaalde keukengerei dat het geluid: ‘Kaṭ’, ‘Kaṭ’ maakt wanneer het tegen de ijzeren grillpan aankomt

Pens

De pens [koeien maag] bevat lichamelijk afval van het dier. Het eten van de pens van het dier is Makrūh Tahrīmī(ongewenst). Helaas eten menige moslims het.

22 Intentie en Voorzorgsmaatregelen voor hen die de Qurbānī huiden van Offerdieren verzamelen

Hier zijn twee uitspraken van de Geliefde Profeet ﷺ:

- i. ‘De intentie van een moslim is beter dan zijn daad.’ (*Al-Mu’jam-ul-Kabīr*, vol. 6, pp. 185, Ḥadīṣ 5942)
- ii. ‘Een goede intentie leidt tot het paradijs.’ (*Al-Firdaus bimā Ṣaur-ul-Khaṭṭāb*, vol. 4, pp. 305, Ḥadīṣ 6895)

Twee Madanī parels

- i. Geen beloning wordt gegeven voor een goede daad

zonder een goede intentie.

- ii. Des te meer goede intenties we hebben, des te meer beloning we krijgen.
1. Ik maak goede intenties voor de tevredenheid van Allah عَزَّوَجَلَّ.
2. Ik zal, koste wat het kost, de Sharī'ah en de Sunnah volgen.
3. Ik zal samenwerken met Dawat-e-Islami door te proberen de Qurbānī huiden van offerdieren te verzamelen.
4. Zelfs als iemand mij slecht behandelt zal ik mijn boosheid niet de overmacht geven.
5. Ook zal ik mij niet misdragen, waarmee het aanzien van Dawat-e-Islami aangetast kan worden.
6. Ongeacht hoe druk ik het heb met het verzamelen van de Qurbānī huiden van de offerdieren, ik zal niet eens de eerste Rak'at van een Ṣalāh missen zonder een Shar'i reden. Laat staan het missen van de Jamā'at.
7. Ik zal een plastic tas met schone kleren bij mij houden, inclusief een tulband en een Taḥband etc., voor de Ṣalāhs. (Dit kan ook bij de stal achtergelaten worden, als dit nodig is. Dit wordt sterk aangeraden, omdat het bloed dat uit het dier spat tijdens het slachten Najāsāt-e-Ghalīẓah i. Het is net zo onrein als urine. Dus is het extreem lastig

voor de persoon die dierenhuiden verzamelt om zijn kleding te beschermen tegen het bloed. Op pagina 389 van de 1st volume van *Bahār-e-Sharīʿat* wordt vermeld: De regel omtrent Najāsāt-e-Ghalīẓāh is dat als dit in contact komt met het lichaam of kleren, waarbij de omvang ervan groter is dan een dirham, dan is het Farḍ om het lichaam of kleding te reinigen. Als men Ṣalāh verricht zonder het schoon te maken, dan zal dit ongeldig zijn. Als men opzettelijk op deze wijze Ṣalāh verricht, dan is hij een zondaar. Als hij de Ṣalāh verricht omdat hij deze Sharīʿah regel onbelangrijk vindt dan wordt dit Kufr. Als het onreine substantie gelijk is aan een dirham, dan is het Wājib om dit te verwijderen, en als iemand Ḍalāh verricht zonder het te verwijderen dan is dat Makrūh Tahrimī(ongewenst). Dit betekent dat het Wājib is om de Ṣalāh te herhalen. Als hij opzettelijk de Ṣalāh verricht, wordt hij ook een zondaar. Als de onreine substantie minder is dan een dirham, dan is het Sunnah om het te verwijderen. De Ṣalāh zal echter geldig zijn, het is tegen de Sunnah in en het herhalen van de Ṣalāh is beter.)

8. Ik zal de tapijten, matten en andere objecten van de Moskee, huis, Maktab en Madrasah etc., beschermen tegen bloedvlekken. (Men zou er speciaal zorg voor moeten dragen dat er niet met bloedbevleete voeten over de natte vloer van de Wuḍū ruimte of mat etc., wordt gelopen. Zo ook zou men erop moeten letten dat tijdens het

verrichten van Wuḍū de kleding etc., van de Wuḍū-verrichtende persoon naast hem, alsook zijn eigen kleding niet onrein wordt door bloed of onreine water spetters.)

Ik zal geen enkele moskee betreden terwijl ik nog kleding aanheb die met bloed bevekt is of enorm stinkt. (Het is verboden een moskee te betreden met een onrein lichaam, kleding, of iets anders, zelfs als hier geen onaangename geur uit voorkomt. Als er een onaangename geur van iemands wond, puist, kleding, tulband, lichaam of hand komt, dan is het Ḥarām voor die persoon om de moskee te betreden. Op pagina 1217 word op het einde van de eerste volume van *Faizān-e-Sunnat* vermeld: ‘Het is noodzakelijk om de moskee te beschermen tegen onaangename geuren. Hierom is het Ḥarām om kerosene olie te branden of een lucifer aan te steken in een moskee. Een Ḥadīṣ vermeld zelfs dat het niet toegestaan is om rauw vlees de moskee in te brengen.’) (*Sunan Ibn Mājah, vol. 1, pp. 413, Ḥadīṣ 748*) (Alhoewel de geur van rauw vlees erg mild is.)

9. Ik zal de pen, het bonnenboekje, het notitieblok, het glas, de kopjes etcetera tegen bloed beschermen. (Op pagina 585 van de eerste volume van *Fatāwā Razawiyyaḥ* (herziene versie) staat vermeld: Het is Ḥarām om een rein object onrein te maken zonder Shar’ī toestemming.)
10. Ik zal niemand adviseren om zijn belofte te breken, in situaties waarbij de ander al beloofd heeft de huid te

doneren aan een andere organisatie. (Het is beter dat men, met een goede intentie, het gehele jaar door in contact blijft en zo de eerste persoon is die de huid ‘reserveert’.)

11. Als iemand van een Sunnī organisatie nog niet zijn gereserveerde huid is komen halen of
12. Als ik die huid door een misverstand meeneem, dan zal ik dat naar hen brengen met de intentie om beloning te verdienen.
13. Als het mogelijk is dan geef ik een boekje of folder van de bibliotheek van Dawat-e-Islami aan de persoon die de dierenhuid doneert.
14. Ik zal hem ook bedanken en ‘جَزَاكَ اللهُ’ tegen hem zeggen. De Geliefde en Heiligste Profeet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ heeft gezegd: مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ, d.w.z, *degene die de mensen niet bedankt, heeft Allah عَزَّوَجَلَّ ook niet bedankt.* (Sunan-ut-Tirmizī, vol. 3, pp. 384, Ḥadīṣ 1962)
15. Door individuele inspanning zal ik proberen de persoon die de huid doneert te overtuigen om Sunnah-geinspireerde Ijtima’ bij te wonen en
16. Te reizen met de Madanī Qāfilaḥs etc.
17. Ik zal af en toe contact met hem opnemen om hem te inspireren zich aan te sluiten bij de Madanī omgeving en

zodanig zijn gunst van het doneren terug te betalen.

18. Als hij zichzelf al met de Madanī omgeving heeft geassocieerd, dan zal ik hem overhalen te reizen met een Madanī Qāfilah of
19. Te handelen volgens Neik Amaal (Vrome Daden) app of
20. Deel te nemen aan elke andere Madanī activiteit. (Na de dagen van Qurbānī, moeten de verantwoordelijke Islamitische broeders de huid donors bezoeken, om zo hun dank te uiten. Daarbij, zouden ze alle donors [op basis van gebied of andere geschikte methode] moeten samenbrengen om ze uit te nodigen naar goedheid en ook om boekjes uit te delen. De donatie van Dawat-e-Islami zal niet gebruikt worden om uitgegeven te worden aan de distributie van de boekjes. Dit moet echter geregeld worden op een andere acceptabele en toegestane manier.)
21. Ik zal luisteren naar de verantwoordelijke Islamitische broeder zonder met hen in discussie te gaan. Als zij mij vragen om huiden op te halen van verafgelegen of nabijgelegen plaatsen dan doe ik dat. (ook als zij mij vragen om bij de stal te blijven of iets anders te doen.) (Dit zijn alleen een aantal intenties. Iemand die kennis heeft van intenties kan meerdere intenties maken.)

Belangrijke Shar'ī uitspraak

Maak bij het doneren van huiden of Nafl donaties altijd de intentie om 'volledige autoriteit' te geven. Dat wil zeggen met de autoriteit om het te besteden aan een vrome en toegestane daad. Als iemand de huid doneert aan een specifiek doel, bijvoorbeeld voor een Madrasah van Dawat-e-Islami, dan is het een zonde om dit te besteden aan een moskee of aan een ander doel. Stel men ontvangt een donatie voor een specifiek doel. Dan zou de ontvanger als voorzorg moeten uitleggen aan de donor dat de organisatie, bijvoorbeeld Dawat-e-Islami, veel religieuze daden verricht. Verzoek dan of de donor "volledige autoriteit" wil geven, zodat Dawat-e-Islami het kan gebruiken voor elke vrome en toegestane daad, die het geschikt vindt.

Let op! De toestemming zal alleen geldig zijn als het door de echte eigenaar van de huid of donatie wordt gegeven. Daarom moet de ontvanger vragen wie de echte eigenaar ervan is. Als de gever antwoordt dat een ander de eigenaar is, dan is zijn gegeven toestemming ongeldig. In dit geval dient de ontvanger contact op te nemen met de eigenaar door te telefoneren en volledige toestemming van hem te verkrijgen. (Het is niet nodig om volledige autoriteit te krijgen van hen die Zakāh en Fitrah geven, want deze worden gebruikt met een Shar'ī Hīlah.)

Madanī verzoek

Bekijk de gedetailleerde regeling over de Qurbānī op pagina's 337 tot 353 van het eerste volume van *Bahār-e-Sharī'at*.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
تُوبُوا إِلَى اللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

Om Een Praktiserend Moeslim Te Worden

Het is een Madani verzoek om de Wekelijks Soennah Inspirerende Ijtima (Bijeenkomst) van Dawat-e-Islami bij te wonen in uw stad, met goede intenties en voor de Teverdenheid van Allah de Almachtige.

Maakt u een gewoonte om te reizen in de Madani Qafila (3-daagse Kennisvergarende Bijeenkomst) tezamen met de Liefhebbers van de Heilige Profeet ﷺ om de Sunnah's te leren en dagelijks Zelfreflectie (terugblik op uw daden verricht op die dag) te doen doormiddel de Neik Amaal app(vrome daden) dagelijks in te vullen en uw maandelijkse rapport op de eerste van elke maand in te leveren bij de verantwoordelijke broeder van uw buurt.

Onze Madani Doel: "Ik moet streven om mijzelf en de mensen van de hele wereld te verbeteren إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ".

Om onszelf te verbeteren moeten wij praktiseren volgens de Neik Amaal vragenlijst en om de mensen van de hele wereld te verbeteren moeten wij reizen in de Madani Qafila's إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

Aalami Madani Markaz, Faizan-e-Madinah, Mahallah Saudagaran
Purani Sabzi Mandi, Bab-ul-Madinah, Karachi, Pakistan

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com